

Περὶ τὸ ἔτος τοῦ ἔτους 326, ὁ Ἀλέξανδρος διαβάς τὸν Ἰνδὸν ὄμιον βορείως τοῦ Ἀττῶκ, εἰσῆλθεν εἰς τὰ κράτη τοῦ Ταξίλα, ἄνω συμπεριλαμβάνων τὰς χώρας τὰς κειμένας μεταξὺ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ ποταμοῦ Ἰδάσπου (Σανσκριτιστὶ Vitasla=ταχὺς ὁ τόξον, νῦν ὀνομαζόμενος Βεχούτ ἢ Ζελοῦμ). Ὁ Ταξίλας μετηρήθη μὲν εἰς τὰς κτήσεις τοῦ ἐπαυξηθείσας ἔτι μᾶλλον ἐναντίας τῶν γειτόνων του, ἀναγνωρίσας ὅμως τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἠναγκάσθη νὰ τῷ παραχωρήσῃ τὴν πρωτεύουσάν του, ἐν ἧ ὁ Ἀλέξανδρος ἐγκατέλιπε φρουρὰν Μακεδονικὴν καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ Φιλίππου, κληθέντος Σατράπου τῶν ἐν Ἰνδοῦ τοῦ Ἰδάσπου Ἰνδιῶν. Ἐκείθεν τοῦ Ἰδάσπου, εἰς τὰς μετὰ τοῦ ποταμοῦ τούτου καὶ τοῦ Ἀσεζίνου χώρας (Σανσκριτιστὶ, Chandrabhaga, νῦν δὲ Chinab), ἐβασίλευεν ὁ Πόρος Σανσκριτιστὶ, Paurava = ἀπόγονος τοῦ Puru), ἡγεμὼν πολέμου τῷ Ταξίλα. Τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς ὑποταγήν, ὑπερηφάνως ἀπέκρουσε καὶ περιέμενεν αὐτὸν εἰς τὴν δίοδον τοῦ Ἰδάσπου. Καίτοι αἱ τροπικαὶ βροχαὶ ἐπελοῦσαι, καθίστων ἀσχερεστάτην τὴν διάβασιν τοῦ χειμάρρου τούτου, οὐχ ἦττον ὁ Ἀλέξανδρος ὑπερникήσας ἀπίσας τὰς δυσκολίας διέβη τὸν Ἰδάσπον. Ἐπὶ τῆς ἀπέναντι ὄχθης περιέμενεν αὐτὸν ὁ τοῦ Πόρου Ἰνδικὸς στρατὸς, οὔτινος τὸ μὲν πεζικὸν κατεῖχε τὸ κέντρον, πρὸ τοῦ ὁποίου ἦσαν παρατεταγμένοι οἱ ἐλέφαντες τοῦ πολέμου, καὶ τῶν δύο δὲ πτερυγῶν ἐξετείνετο τὸ ἵππικόν, οὔτινος τὸ ἄνωπον ἐκαλύπτετο ὑπὸ τῶν ἄρμάτων. Ἐφ' ἑκάστου ἄρματος καὶ ἐφ' ἑκάστου ἐλέφαντος ἐπέβαινον εἰς ὀδηγὸς καὶ δύο τοξόται. Ὁ Ἀλέξανδρος πεποιοῦς ἐπὶ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἵππικοῦ του, ἐπέτελεσε κινήσιν, ἀνταξίαν τῆς νεωτέρας στρατηγικῆς. Ἐπέπεσον ὀρμητικῶς μεθ' ἅπαντος τοῦ στρατοῦ του ἐναντίον τῆς μιᾶς τῶν πτερυγῶν τοῦ ἑθρικοῦ στρατοῦ, ἐδίωξεν αὐτὴν μέχρι τοῦ κέντρον καὶ ἐπήνεγκε τοιαύτην τινα σύγχυσιν, ὥστε τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἐλέφαντες ὑπῆξαν ὀλέθριοι εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς των. Ὁ Ἰνδικὸς στρατὸς ἐμποδισθεὶς τοῦ νὰ φύγῃ ἢ νὰ ἀποσυρῆ ἐν ἑστέλει, ἐνίκηθη κατὰ κράτος καὶ ἐξεμηδενίσθη. Γνωστὸν ἐστὶ τοῖς